

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/1582/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119374946
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119374946.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti povinnému: N. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: Q. XXX, XXX XX Q., o vymoženie 2 136,63 Eur s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1582/2019 zo dňa 26. júna 2020, takto

rozhodol:

Sťažnosť oprávneného zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením sp. zn. 6Ek/1582/2019 zo dňa 26. júna 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol a oprávnenému náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinného vymoženiu 2 136,63 Eur s prísl. na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp. zn.: SRSAspA 01151/18, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní s ustanoveným rozhodcom Mgr. Petrom Senovským, dňa 13.03.2019 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), ktorý podľa doložky právoplatnosti a vykonateľnosti nadobudol právoplatnosť dňa 26.07.2019 a vykonateľnosť dňa 30.07.2019. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zároveň pripomenul, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný v zmysle § 53 Exekučného poriadku skúmať pri každom exekučnom titule (nielen pri rozhodcovskom rozsudku), či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný, a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Formálnu vykonateľnosť stanovuje predpis upravujúci konanie, v ktorom bolo rozhodnutie slúžiace ako exekučný titul vydané, v tomto prípade zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSRK“). V zmysle § 40 ods. 1 cit. zákona sa rozhodcovský rozsudok vyhotovuje v listinnej podobe a takto sa účastníkom rozhodcovského konania aj doručuje (§ 33 ods. 3 ZoSRK). Rozhodcovský rozsudok teda musí byť vyhotovený ako fyzická listina. Podľa dôvodovej správy k § 34 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní musí mať rozhodcovský rozsudok vždy listinnú podobu a elektronická podoba rozhodcovských rozsudkov nebude prípustná, aj keby spĺňala všeobecné požiadavky na písomnú formu právneho úkonu. Napriek tomu, že uvedená dôvodová správa sa viaže k zákonu č. 244/2002 Z. z., súd mal za to, že analogicky vystihuje zámer zákonodarcu aj v prípade výkladu ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. Súd v iných exekučných veciach oprávneného zistil, že exekučné tituly - rozhodcovské rozsudky neboli vyhotovené ako listinné dokumenty tak, ako to vyžaduje § 40 ods. 1 ZoSRK a preto súd požiadal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, ako aj Zriaďovateľa Stáleho

rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, aby v určenej lehote predložil súdu originál rozhodcovského spisu (v listinnej podobe), na podklade ktorého bol vydaný predložený exekučný titul. Zriaďovateľ Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž doručil súdu elektronické podanie, ku ktorému pripojil rozhodcovský spis v elektronickej podobe. Napriek tomu, že súd vyzval na predloženie originálu rozhodcovského spisu v listinnej podobe, bol spis predložený súdu len v elektronickej podobe. Z uvedeného dôvodu súd opätovne požiadal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, ako aj Zriaďovateľa Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, aby predložil súdu originál rozhodcovského spisu (v listinnej podobe). Zriaďovateľ Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž opätovne doručil súdu rozhodcovský spis v elektronickej podobe. Z uvedeného súd vyvodil, že rozhodcovský rozsudok a ani samotný rozhodcovský spis v listinnej podobe neexistujú. V zmysle § 40 ods. 1 ZoSRK však rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok musí existovať v listinnej podobe. Súd dospel k záveru, že § 40 ods. 1 ZoSRK je dodržaný iba vtedy, ak pôvodca rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku disponuje aspoň jedným vyhotovením rozsudku v listinnej podobe. Pokiaľ potom oprávnený predložil exekučnému súdu návrhu na vykonanie exekúcie exekučný titul (rozhodcovský rozsudok) opatrený doložkou (pečiatkou) právoplatnosti a vykonateľnosti vo forme elektronického dokumentu, ktorý podľa osvedčovacej doložky zaručenej konverzie vznikol zaručenou konverziou pôvodného listinného dokumentu do elektronickej podoby, avšak vzhľadom na absenciu originálneho rozhodcovského rozsudku v listinnej podobe nebolo preukázané, že zaručená konverzia rozhodcovského rozsudku bola vykonaná z dokumentu v listinnej podobe, ktorý je originálom (rovnopisom), predložený rozhodcovský rozsudok nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu (ZoSRK) z hľadiska jeho formy. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že ak v danej veci nedošlo k vyhotoveniu rozhodcovského rozsudku v zákonom predpísanej forme, takto vydaný rozsudok nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu, nie je formálne vykonateľný a nemožno ho tak považovať za spôsobilý exekučný titul podľa ustanovenia § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, čo je dôvod na zamietnutie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. f) bodu 4. Exekučného poriadku.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený sťažnosť, v ktorej žiadal, aby súd jeho sťažnosti vyhovel v celom rozsahu, zrušil napadnuté uznesenie a pokračoval v exekučnom konaní vydaním poverenia súdnemu exekútorovi.

4. Podanie sťažnosti odôvodnil tým, že oprávnený spolu s návrhom na vykonanie exekúcie predložil exekučnému súdu rozhodcovský rozsudok opatrený doložkou zaručenej konverzie z listinnej do elektronickej podoby, pričom zaručená konverzia bola vykonaná z listinnej podoby dokumentu, ktorý bol oprávnenému doručený prostredníctvom preberacieho protokolu zo dňa 24.04.2019 tak, ako to predpokladá ust. § 38 ods. 2 písm. c) Zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente). V danom prípade oprávnený nemá a ani nemôže mať z objektívnych dôvodov vedomosť o tom, v akej podobe vedie rozhodcovský súd spisovú dokumentáciu, teda konkrétny rozhodcovský spis, avšak táto skutočnosť nemôže byť v žiadnom prípade na ťarchu oprávneného vo forme zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie, nakoľko oprávnenému bol tento rozhodcovský rozsudok doručený v listinnej podobe v súlade s ust. § 40 ods. 1 ZoSRK, pričom tento bol následne zaslaný exekučnému súdu v jeho zaručenej konverzii. Oprávnený je oproti záverom prijatým v napadnutom rozhodnutí toho názoru, že spolu s návrhom na vykonanie exekúcie zaslal exekučnému súdu rozhodcovský rozsudok v zákonom požadovanej forme.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa §245 CSP, v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

9. V zmysle § 250 ods. 1CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná.

11. Súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň preto odkazuje. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijatie takéhoto rozhodnutia, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na povinným uplatnené dôvody sťažnosti. Písomné vyhotovenie uznesenia tak nemusí obsahovať odôvodnenie (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku). Napriek tomu, že v zmysle ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku by nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že zo strany oprávneného v konaní o sťažnosti neboli uvedené také skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia súd konajúci vyšším súdnym úradníkom, k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k dôvodom sťažnosti oprávneného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť ešte nasledovné skutočnosti.

12. Podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

13. Podľa § 48 ods. 6 prvá veta Exekučného poriadku, exekučný titul a verejné listiny sa pripájajú k návrhu na vykonanie exekúcie ako pôvodný elektronický dokument, ktorý je autorizovaný, alebo ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou pôvodného dokumentu v listinnej podobe.

14. Podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a 1. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, 2. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, 3. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, 4. rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné.

15. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSRK“), tento zákon upravuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

16. Podľa § 40 ods. 1 ZoSRK, rozhodcovský rozsudok sa vyhotovuje v listinnej podobe.

17. Podľa § 38 ods. 2 druhá veta ZoSRK, rozhodcovské rozhodnutie podpisujú všetci rozhodcovia.

18. Podľa § 35 ods. 1 písm. b) zákona e-Governmente konverzia je postup, pri ktorom je celý, bežne zmyslami vnímateľný, informačný obsah pôvodného dokumentu v listinnej podobe transformovaný do novovzniknutého elektronického dokumentu.

19. Podľa § 35 ods. 2 zák. č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších

predpisov (ďalej len „Zákon o e-Governmente) zaručenou konverziou je konverzia s cieľom zachovania právnych účinkov pôvodného dokumentu a jeho použiteľnosti na právne úkony vykonaná postupom pre zaručenú konverziu podľa štvrtej časti.

20. Podľa § 36 ods. 3 zákona e-Governmente, osoba vykonávajúca konverziu pri zaručenej konverzii podľa § 35 ods. 1 písm. b) a) transformuje pôvodný dokument v listinnej podobe na elektronický dokument, b) vytvorí osvedčovací doložku vo forme elektronického dokumentu, c) autorizuje osvedčovací doložku a novovzniknutý elektronický dokument spoločne a pripojí časovú pečiatku, d) vytvorí záznam o vykonanej zaručenej konverzii.

21. Podľa § 38 ods. 2 písm. c) zákona e-Governmente, na účely zaručenej konverzie je možné použiť len taký dokument v listinnej podobe, ktorý je originálom alebo úradne osvedčenou kópiou.

22. Exekučný súd je s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 Exekučného poriadku povinný ex offo preskúmať návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy, vrátane exekučného titulu. Exekučný súd sa nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. V nadväznosti na uvedené je potrebné poukázať aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“ (z Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 164/1996 zo dňa 27.01.1997, publikovaného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997). Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu predstavuje vlastnú realizovateľnosť rozhodnutia, ktorá predpokladá reálnu existenciu oprávneného a povinného a ich presnú a jednoznačnú identifikáciu, a tiež presné vymedzenie obsahu vymáhaného nároku a jeho rozsahu. Formálna stránka vykonateľnosti je naplnená vtedy, ak rozhodnutie spĺňa predpoklady vykonateľnosti stanovené procesným predpisom, podľa ktorého bolo vydané.

23. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozhodcovské rozhodnutie vydané v spotrebiteľskom spore, je exekučný súd zároveň povinný vyriešiť otázku, či sú kumulatívne splnené všetky podmienky ustanovené v § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, t. z. aj či rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné (§ 53 ods. 3 písm. f) bod 4. Exekučného poriadku). Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená čo i len jedna z podmienok upravených v § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietne.

24. Z obsahu spisu súd zistil, že v posudzovanej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok sp. zn.: SRSApA 01151/18, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácií pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971, ustanoveným rozhodcom Mgr. Petrom Senovským dňa 13. 03. 2019 v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie predložil rozhodcovský rozsudok vo forme zaručenej konverzie, vykonanej JUDr. Tomášom Kušnírom. Na prvej strane predmetného rozhodcovského rozsudku je vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, podľa ktorej uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 07. 2019 a vykonateľnosť dňa 30. 07. 2019. Na poslednej strane rozhodcovského rozsudku sa nachádza odtlačok pečiatky rozhodcovského súdu aj spolu s podpisom rozhodcu, ktorý uvedený exekučný titul vydal. Na výzvy exekučného súdu na zaslanie originálu kompletného rozhodcovského spisu v listinnej podobe reagoval zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu predložením súdneho spisu výlučne v elektronickej forme. Písomné vyhotovenie exekučného titulu zriaďovateľ rozhodcovského súdu a ani rozhodcovský súd na výslovnú žiadosť exekučného súdu počas celého priebehu konania (vrátane konania o sťažnosti) nepredložili.

25. V zmysle § 40 ods. 1 ZoSRK sa rozhodcovský rozsudok vyhotovuje výlučne v listinnej podobe. Toto zákonné ustanovenie má kogentný charakter a nemožno sa od neho odchýliť. Možno teda bez akejkoľvek pochybnosti konštatovať, že v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní musí byť rozhodcovský rozsudok vždy vyhotovený v listinnej podobe a zároveň s poukazom na § 38 ods. 2 ZoSRK musí byť rozhodcovský rozsudok zároveň rozhodcom (resp. rozhodcami) aj podpísaný.

26. V danom prípade však nebolo preukázané, že uvedené požiadavky zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní na písomnú formu rozhodcovského rozsudku boli splnené, keďže rozhodcovský súd ako pôvodca rozhodcovského rozsudku, resp. ani jeho zriaďovateľ, nepredložili exekučnému súdu ani na základe jeho výziev rozhodcovský rozsudok v listinnej podobe. Ak teda prvopis (originál) rozhodcovského rozsudku nespĺňa náležitosti podľa osobitného zákona, ktorým je zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, nie je z tohto dôvodu spôsobilým exekučným titulom ani jeho rovnopis (jeden z viacerých kusov tej istej listiny, ktorý má všetky náležitosti ako ostatné vyhotovenia) doručený oprávnenému a teda ani jeho elektronická podoba pri vykonaní jeho zaručenej konverzie (48 ods. 6 Exekučného poriadku).

27. Je potrebné zdôrazniť, že výsledkom rozhodovacej činnosti rozhodcovského súdu je rozhodnutie, ktoré zákonodarca zaradil do katalógu exekučných titulov, na podklade ktorých je možné viesť exekúciu prostredníctvom orgánov verejnej moci. K argumentácii oprávneného súd preto v tomto kontexte dodáva, že písomná forma rozhodcovského rozsudku nie je stanovená len za účelom jeho doručovania účastníkom rozhodcovského konania, ale vyplýva aj z nutnosti zabezpečenia ich právnej istoty v tomto konaní a v neposlednom rade aj z nutnosti zabezpečenia dôkazov pre prípadné budúce spory medzi dodávateľom a spotrebiteľom, keďže písomné vyhotovenie rozhodcovského rozsudku je zároveň dokladom o spôsobe rozhodnutia rozhodcovského súdu v konkrétnej veci. Tento záujem preto vyžaduje, aby bol spotrebiteľský rozsudok vydaný vždy v listinnej forme (s podpisom konajúceho rozhodcu). To znamená, že nebude stačiť akákoľvek písomná forma, ale vždy musí ísť o listinnú formu rozhodcovského rozsudku, ktorou musí rozhodcovský súd disponovať. Preto aj sťažnostný súd v obsahovej zhode s názorom súdu vyjadrenom v preskúmanom rozhodnutí dospel k záveru, že ak je k návrhu na vykonanie exekúcie pripojený exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, u ktorého nebolo šetrením súdu osvedčené dodržanie jeho písomnej formy, čo je v prípade rozhodcovských rozsudkov jediná prípustná forma exekučného titulu akceptovateľná exekučným súdom, je tu daný rozpor s § 40 ods. 1 ZoSRK a teda je tu naplnený dôvod zamietnutia návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. f) bod 4 Exekučného poriadku z dôvodu nesplnenia náležitostí rozhodcovského rozhodnutia podľa ZoSRK.

28. Záverom súd považuje za potrebné poznamenať, že predloženie spotrebiteľského sporu na rozhodnutie rozhodcovskému súdu je dotváraním záväzkového vzťahu medzi jeho účastníkmi, ktorí plne zodpovedajú za túto voľbu. V rámci exekúcie oprávnený preto z tohto pohľadu vždy nesie zodpovednosť za predložený exekučný titul vydaný v prítomnosti rozhodcu. Na podklade uvedeného výkladu celkom zjavne neobstojí tvrdenie oprávneného, že nemôže niesť negatívne dôsledky prípadnej nesprávnej formy rozhodcovského rozsudku spôsobené stálym rozhodcovským súdom, keďže si oprávnený sám zvolil (v množstve prípadov) tento súd na riešenie jeho sporov. Z uvedených dôvodov Exekučný súd nemôže rezignovať na svoju povinnosť nepripustiť vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ak má dôvodné pochybnosti o tom, či bola dodržaná zákonná forma jeho vyhotovenia, a to len s poukazom na námietku oprávneného, že nemôže niesť zodpovednosť za prípadný nesprávny postup rozhodcovského súdu.

29. Aj sťažnostný súd preto uzatvára, že pokiaľ výsledky šetrenia exekučného súdu netvorí spoľahlivý podklad pre záver, že rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľskej veci bol vydaný v zákonom stanovenej forme v zmysle § 40 ods. 1 ZoSRK, návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie na podklade takéhoto exekučného titulu nie je možné vyhovieť v podobe vydania poverenia na výkon exekúcie súdnemu exekútorovi.

30. Pokiaľ oprávnený v podanej sťažnosti na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie exekučného súdu v inej veci, toto rozhodnutie v individuálnom prípade nepredstavuje ustálenú súdnu prax a sťažnostný súd ani nie je takýmto rozhodnutím viazaný (k tomu porovnaj napr. § 193 CSP).

31. S poukazom na zistené skutočnosti a výklad súvisiacich zákonných ustanovení sa súd stotožnil s právnym záverom, ktorý bol vyjadrený v preskúmanom rozhodnutí, že v danom prípade rozhodcovský rozsudok nespĺňa náležitosti podľa § 40 ZoSRK (nebola dodržaná listinná forma vyhotovenia rozhodcovského rozsudku) a tým nemôže byť daná ani jeho formálna vykonateľnosť, a preto súd správne postupoval, keď návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. f) bod 4. Exekučného poriadku zamietol. Keďže napadnuté rozhodnutie je potrebné považovať za vecne správne, súd o

sťažnosti oprávneného rozhodol tak, že túto postupom bez nariadenia pojednávania v celom rozsahu podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

32. Do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku) a preto v danom prípade nebolo medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov tohto konania. Z týchto dôvodov súd výrok o trovách tohto konania považoval za nadbytočný (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. 02. 2017, sp. zn. 17Co/38/2017).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).